

Fekete Vince

DINAMIKA

*A negyvenéves
Szálinger Balázsnak*

1.

Vonulásuk során a gólyák kétféle módszerrel haladnak¹ a levegőben szárnycsapásokkal és siklással a szárnycsapások komoly izommunkát igényelnek a siklás ezzel szemben „ingyen van” ezzel viszont nem lehet a végtelenségig eljutni mert siklás közben folyamatosan csökken a magasság s ilyenkor csak a termikek a felszálló légáramlatok segítenek amelyek erejét kihasználva magasabbra lehet emelkedni

2.

A vezető gólyák keresik és találják meg az újabb és újabb termikeket és akadnak rá azokra a helyekre ahol a légáramlat a legerősebben emelheti a magasba őket ezért kissé szabálytalan útvonalon repülnek hiszen folyamatosan próbálják feltérképezni a lehetőségeket

3.

A követők így a vezetők által megtalált legerősebb felfelé szálló áramlatban tudnak repülni az ő emelkedésük útvonala ezért sokkal szabályosabb a vezetőnek ezzel szemben bele kell repülnie az adott háromdimenziós tartományba ahhoz hogy megtapasztalja az emelkedés sebességét így ő óhatatlanul olyan területekre is beprepül ahol az emelés kedvezőtlenebb ezért időlegesen hátrébb kerül viszont egy másik vezető lehet hogy épp egy jobb helyet fedezett fel ilyenkor és őt érdemes a többieknek követniük

¹ Az MTA-ELTE Statisztikus és Biológiai Fizika Kutatócsoportja, a Max Planck Ornitológiai Intézet, valamint a Konstanzi Egyetem munkatársainak kutatásai alapján.

4.

Míg a vezetők Nyugat-Afrika felé veszik az irányt a követők feleakkora távolságot megtéve általában megállnak Spanyolországban a vezetésnek és követésnek nincs morális töltete csupán olykor előnye máskor meg hátránya mégis ezzel a módszerrel a csapat együtt összességében hatékonyabban tud repülni

5.

A kutatók most arra keresik a választ hogy a túlélésért folytatott harcban melyik stratégia képviselői sikeresebbek

Madár III., 2017